

Eidsbergsangen

Denne sangen som nå på folkemunne kalles for «Eidsberg-sangen», ble (i alle fall i et program for avdukingen av bautaen på Folkenborg 17. januar 1938) kalt for «Eidsberg-bygden».

Sangen er skrevet av Johannes Raanaas, født på Vestre Raanaas i Trømborg i 1870. Da han sluttet som skolestyrer ved Mysen skole i 1939, hadde han 50 år bak seg i skolens tjeneste. Han var også kirkesanger og kordirigent.

I Eidsbergs bygdehistorie står han omtalt som en rikt utrustet mann som var elsket på skolen og blant folket. I Mysen kirke satte menigheten stor pris på hans fyldige basstemme, og det heter at «han sang med kropp og sjel». Mysen kirke ble han godt kjent med organisten Olaf Funderud (30 år på orgelkrakken i denne kirken) og kirketjeneren Anton Granli (40 år i Mysen kirke!) Disse tre høyt respekterte herrer holdt trofast sammen i alle år. Det hører med til historien at det var Olaf Funderud som tonsatte Eidsbergsangen. Raanaas var også en aktet mann i det kommunale liv, og her i bladet «Haakon» må vi ikke glemme at han var med i Eidsberg historielags første styre.

*I Østfold hvor Storelven åpner sin favn,
ja, der ligger hjembygden, kjent er dens navn.
Den løfter seg ikke med topper og tinder,
men eier dog meget du gjerne deg minner*

*I nord og i øst er en skogdekket rygg,
som rammer inn bygden så hjemlig og trygg.
Med elven der nede vil tankene følge
til fjorden og havet med skummende bølge*

*Og står du på høyden en sommerklar dag
med blikket utover vårt bygdelag,
på gårder og hjem som i landskapet hviler
med åkrer og enger som glitrer og smiler*

*Da har du et utsyn så høyt og så vidt,
da ser du et landskap så rikt og så fritt
Og eier du rom for de hjemlige tanker
jeg lover at hjertet ditt sterkere banker*

*Ja, her ligger bygden med eng og med skog,
som fedrene odlet med øks og med plog
I tider som ofte var trange og tunge,
de bergede tuften for slekten den unge*

*Og vi som i bygden skal bygge og bo,
vil øke dens velferd i arbeid og tro.
Der hjembygdens blomstring og trivsel vil trygge,
med hugnad og glede på fremtiden bygge*

Eva Tveter